

Warunki osiedlenia się człowieków w Prusach Wsch.^{zauważalny} po ostatnim stojaniu lodowca, które rozpoczęło się ok. 18 000 lat przed Chr. Z tego czasu pochodzą, znaleziska kości mamuta, nosorożca iochatego, jelenia alby niewielkiego, antylopy saiga, żubra i reny z górnego zwiastu zgliszczalnych Prus Wsch. Za zwierzętami przymiotnymi musiały i być wiele. W Schleswigu pod Lubeką stwierdzono 2 fragmenty rogów reny z wymarłymi znamiennymi obrąbkami, które spoczywały popod warstwami piasków i żwirów, jakie odkryły się mogły tylko w siedzibie krawędzi lodowcowej. Badania pytkowe torfowiska Stellmoor, które dostarczyły tak bogatych znalezisk „piętra hamburskiego”, wykazały ponad wszelką wątpliwość, że późno paleolityczni Tury zbyli w tundre nie daleko krańca lodowcowego.

Znajowisko Menterum (pow. Dragejmy)^{dostarczyło} szkielet z kością płaszcza, kamieniami kościarnymi z kremijnymi ostrzami w kładeckimi. W diagramie pytkowym przypada warstwa kultury na początek okr. ancylusowego (fazę V “autone”); many tu przejęte do czynienia z najstarszym z osiedlem Prus Wsch. Wysoby kościane, spoczywające na dawnym Brzegu jeziora, pokryte są głównie przez 2 m. miąższości warstwy torfu. Profil Menterum potwierdza przypuszczenie autora, że granica między odcinkami III i IV^{ostrzami} diagramu pytkowego pojawia się prawie zupełnie z granicą między młodymi i starszymi i piaskowymi (III) a warstwami pochodząca organicznego (IV); autor przyjmuje ją za granicę między późnym a poziomem glacjalnym (8100 m.l.m.) 2 mozyki typu liny z pod starej ulicy, wydobyte z rzeki Kruceiny.

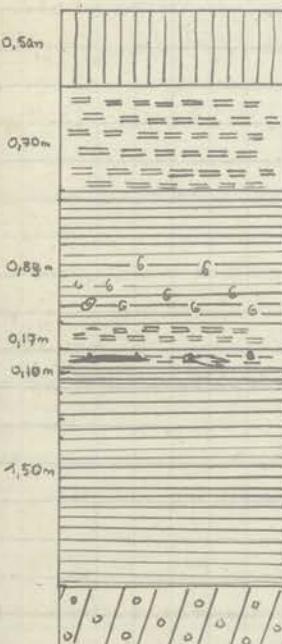
1 mozyka „...” z Mitteldorf, pow. Monsg; pochodzi z torfowiska niskiego; wydobyta została w toku prac związanych z budową kanatu odwadniającego; analiza pytkowa wykazała wiek przejściowy między okr. Yoldia i Anacylusem (7600 p.n.e.) (sosna wykazuje przesiąg nad brzozą, rybki wzrost ilości pytków leśnych, słady, wiąz) Tego samego wniosku ma:

2. Obrobiony róg reny z Blatów

3. Szkielet koślawy z Kleszczewo (pow. Dragejmy)

4. Prektowacz kościany do skór zdobiony ornamentem z przejmujących się, na krzyż i szeregiem klinów; znaleziony w Dąbrówkach (pow. Słupsk) na pd. skraju torfowiska niskiego Panebalis.

5. Roszce kościane z Sa. Biru - z późnego glacjumu.

mut współczesny (humus)

torf i gyttia

(ma d a)

niebiesko-szary

IT z skonopkami

mleczaków

spoiły torf morszy

Brzozowa gyttia ilasta = żernymi skonopkami ilimaków

niebiesko-szary

IT

margiel zwiatowy

Procent pytków (wgł. sumy pytków drzew leśnych)

	sosna	olecha	brzoza	świerk leśny	nierzba	pełna trawa	trawy	centrum spermii	nóżne zielenie	suma pytków IT	zliczone pytki drzew leśnych	procent pytków drzew leśnych	odcinek diagramu	
5. IT gyttia	61	-	36	3	-	22	35	12	9	38	34	100	13	111
4. torf morszy	83	-	16,5	0,5	-	4	15	9	1	9	27	200	86	11
3. gyttia ilasta z bezpośrednio sąsiedztwa ploszczu	8,5	0,5	14,5	-	0,5	1	2	3	2	3	10	200	257	11
2. gyttia ilasta z skorup. ślimaków	88,5	-	11,5	-	-	2	12	3	1	3	19	200	103	11
1. IT	418	-	33	12	-	3	75	415	-	12	132	100	3	1

Starannie wykonane ploszce jest gł. na 30 cm. proste, smukłe, u podstawy okrągłe w przekroju, góry, osadne; grubość cześći dolnej przystosowana do oprawy; boczna część osadnizowa; materiałem z jakiego wykonano ploszce jest kość łaciaka Tosca.

Znalezisko to spoczywało poziomo w gyttii ilastej zbi. pod warstwą torfu morskiego; w gł. 20-30 cm., w tej samej warstwie znajdują się galęzki sosny 35 cm. gł. - przed najstarszym liniu po cönigsteinie z ok. 20000 lat z Prus Wsch.

Diagram-pytkowy; granica między górnym stem a górną gyllią - granica między późnym a postglacjalnym. (III / IV); częstotliwość pytków skazuje tu gwałtownie w góry. Krywy i wierby i pytki rosną zielnych opadają ostatecznie ku dołowi; poniżej granicy III / IV (ok. 8100 pr. Chr.) : zwarte krywe wierby i milin zielnych przeważnie wznoszące się dość wysoko - przeważnie mała częstotliwość pytków;

{ prawie zupełny brak gatunków drzew ciepłolubnych;
występowanie pytków Hippophae rhamnoides i zarodników Selaginella selaginoides.

W odcinku II diagramu (z warstwą gyllią) przeważająca jest tworzenie się oddziałyń lasowych, częstotliwość występowania pytków podnosi się przejściowo, podnosi gdy krywe wierby i milin zielnych opadają gwałtownie (zwiększy wzrost zalesienia). Warstwy odpowiadające odcinkom III i IV odnotowane zostały w korzystniejszych warunkach klimatycznych niż odcinki I i II - odpowiadają interstadialowi Alleröde (10000-8500 pr. Chr.). A zaśmiesię piosenka gąbki (pierwsze znalezisko z okr. Alleröde) przypada na ca. 80002. pr. Chr. W czasie tym obszar Brus Wsch. panowany zostaje przez nie zbyt jeszcze gęsty las zuboż subarktyczny z przewagą sosny, oraz z domieszką Brzozy i osiki. Później (ok. 12000-10000 2. pr. Chr.; odcinek III diagramu I) i później (8500-8100 pr. Chr. odcinek III diagramu II) powraca wilność subarktycznego lasostepu, który charakteryzuje mała częstotliwość pytków i zmniejszenie się krywych milin zielnych oraz wierby; okres końcowy lasostepu zaznacza się występowaniem większych gęszczy wierbin, zwanych w chronologicznych miejscach, na brzegach niskiego jeziora.

Geologowie berlińscy uznali profil gąbki za "zupełnie pozbawiony profil aluwialny" i określili piosenkę jako przynależne do zespołu Kunda. Z tego widać jak zawsze często datowanie utworów późno i postglacjalnych tylko w oparciu o stratygrafię. Typologia znaleziska nie mówi tu niczego, bo formy podobne spotykamy również w późno w mezolicie.

6 wyrobów kościanych z Górzennów (na zach. od Sztuków); żurfowisko niskie (dł. 700m. szer. 100m) wśród lekko falistego krajobrazu denny-morenowego; znalezisko wydobyte w związku z budową kanalu odwadniającego (1936 r.)

Badania pytkowe wykazują co następuje: pasek zysiacy lat po ostatecznym cofnięciu się lądolodu tktu ^{serwury} podlądkowska jeszcze na róznej głębokości klocki lodu martwego, które rozpoczęły ok. 13000-12000 l. pr. Chr. powoli zająć; w powstacych zagłębiach moreny dennej zbiegają się woda i nanoszony pozostały tu (zapewne w warunkach soliflukcji); w ten sposób powstał dolny i późnoglacialny (odcinek diagramu I) i w ^{krótkim} znaleziono 28 cm. d. piosenka kościana; wiek tego ustalić się dało na 11000 lat pr. Chr. Jak wynika z badań pytkowych panował wówczas lasostep subarktyczny ubogi w drzewa. Przejściowe polepszenie klimatu w interstadium Alleröde (ok. 10000 2. pr. Chr.) przynieśli akumulację iłów; powstała gyllia allerońska i żurf masywno-turowaty. W miejscach niżzej położonych spotykamy żylko gyllia allerońską, co świadczy, że istniały tu otwarte zbiorniki wodne w przeciągu całego okr. interstadium niskich miejscowościach płytkich, zarastających tworzący się żurf ^{masywno-turowaty} gatunki szosa, tkt. drzew (osika, brzoza, sosna). Subarktyczny las Alleröde (odcinek diagramu II) ulegał wielokrotnym pożarom o czym świadcza liczne węgielki drzewne na i pod żurchem allerońskim. W warstwach Alleröde nie stwierdzono żadnych zabytków.

Pogorszenie się klimatu w końcu okr. późno-głacialnego (ok. 8500-8100 pr. Chr.) przyniosło z sobą ponowną akumulację iłów w pogłębiach przed zajarciem - okr. Alleröde zapadlinach (zwieranych z klockami lodu martwego); górnego iłu późnolodowcowego, który odłożył się teraz ^{odpływ} (odcinek diagramu III), zawiera szczątki szkieletów ~~szosa~~ wielkich szczupaków, w zach. zasięgu torfowiska dostarczyły utamka karpiny rybackiego z kości, we wsch. - wspaniałego sztyetu kościanego z piszczelą d. 20cm; oba okazy spowalniały pasek cm. pod pow. iłu, pochodzące więc z ok. 82002. pr. Chr.; jest to pierwotne znalezisko z tego okr. w Brusach Wsch. Wilność obecna odpowiada lasostepowi subarktycznemu z krywymi wierbinami na brzegach jezior i nerek.

Ostateczna zmiana klimatu na rzepie ok. 8100 2. pr. Chr. spowodowała powolne przekształcanie się ^{zaro} pół subarktycznego w postglacialne, skryte lesna, poczatkowo nadką ^{szosa} i nie zbyt zwarta z przewagą brzozy. Akumulacja iłu ustala w następstwie szybkiego przyrostu gąbki warstwa gąbkowych. Przyśpieszone zajarcie ostatecznych klocków lodu martwego pogłębiło do tego stopnia baseny jeziora, że płytkie miejsca późnolodowcowego dna jeziernego wyłoniły się w okr. Yoldia (8100-7600 2. pr. Chr.) przed powierzchnią wód; pokryte pozostały przez zarośla, które złożone w przeważającej części z wierbinami pozostałością po nich jest 1-3m gruba warstwka żurku, wilenna w stropie iłów; tu odkryto pozostałości leżących ogródków w postaci nagonadzonych i odgraniczonych wyraźnie skupień węgielków drzewnych; bliszcych badań nie przeprowadzono tu jeszcze.

W okr. Yoldia stojące ostatecznie pozostałości lodu martwego nadano uległobrzmieniu i lustro

wody podniosło się i zasiedziły płytkie miejsca dawnego, późnolodowcowego dna mazury i znów pod wodą; rozpoczęła się tu aktywność gytta z b. delikatnego detritusu. Zorf wałkowoszny w zach. części torfowiska znaleziono w późnoglodowej gytcie 15,5 m. dt. szare kruszak; w części wsch. na głęb. 1,20 m., 3 m. nad pow. dolnego i tu odkryto w żorcie wałkowoszny archozony 14 cm. dt. szarylet kościany; zgodnie z wynikami analizy pyłkowej pochodzi on z okresu ok. 8500 lat. p.n.e. (ok. 7500 l. p.n.e.) i w zach. części torfowiska, 10 m. ponad górnym i tem - 20,5 m. dt. płoszce kamienne wykonane z kości pisklęcej; stan zachowania - b. dobry, fragment dno głęgo podobnego płoszca. Oba skazy społywają w gytcie późnoglodowej, jednakże analiza pyłkowa gytty wypatruje ich zagłębiania wskazując na odniesienie końcowy ok. 8500 lat. A zatem oba płoszce pochodzą z ok. 6000 lat. p.n.e. i dostają się do starszej warstwy gytty wyprawione pozostały w pogoni za zwierzęta.

w nadległej gytcie z ok. 8500 lat. (ok. 3500 p.n.e.) znalezły się 3 ręby żubra (z czasu ok. 6000 lat. p.n.e. i 3500 p.n.e.) i osiągające 20 cm. zaoszczepione szabki z drewna sosnowego (ok. 3500 p.n.e.) o nieznanej przeznaczeniu.

wkrótce po 8500 lat. p.n.e. zostało jezioro wypełnione; tworzyła ciekła warstwa żorfu phragmitowego; powyżej żorf leśny z wielkimi pniami drzewnymi, nad którym zalegały słonie mleczony, ku górze słaby żorf turyczowy.

w okolicy, na pow. pełomysku występują kremienne wyroby neolityczne.
w torfowiska brak wyrobów kremiennych i wyrobów z rogu reni.

Metoda analizy pyłkowej opracowała się, dając odcienia późnoglodowej do ok. 12 000 lat p.n.e. Chr. i wcześniejszej; w tym czasie stacjonował żądłodz na wale i morenowych szwecjach przed 12 000 lat p.n.e. utrudniające jeśli nie w ogóle uniemożliwiające datowanie. Brusach Wsch. tworzenie się odcieni śródkowiecznych i żorfu z powodu zmarszczek, soliflukcji w położeniu z zajaniem pogrzebowych klatek żodowych; utrudniające datowanie możliwy tylko zgnisza.

Znalezisko z Popielek (pow. Lubiąż) nad rz. Metawą.

Profil: 1,10 - 1,60 m. piaski recentne

mniejsza warstwa żurwi niesporządzająca się szeroko w dolinie potoku; w jej obrębie ok. 20 cm. na piaskowato-ilastu pozostała wapniasta barwy brudno-białej; z niej pochodziły ręby reni oddzielone przez biegające wokół nacięcia; nosiły wyraźne ślady odbijania cienkich wiórów rogowych - zaawansowane do wyrobu sztydeł.

Twiny odcieniały się tylko w nie wielej odległości krawędzi żodowej; wiek motyka z Popielek - 14 000 lat p.n.e.

Motyka z rogu reni z okolic Chęcina (18000 p.n.e.?)

Pozadzieniny (pow. Szczekociny) - z ziarnami kości mamuta z nacięciem; silnie okorona; nie ma pewności czy mamy tu oczywiście do czynienia z śladem działalności ludzkiej.

"Rosażek mamuta" z Kurniaka - faksyfikat.

Dr. Hugo Groß „Die ältesten Steinzeitfunde Alt-Preußens (Stand vom 1.IV.38)
Alt-Preußens; Oktober 1938; III Jahrgang; Heft 3;

Duża ilość wyrobów typu Lyngby; autor wykonał przypuszczenie, że z daw. w sch. wysokim postęgiacjalnym zespołu kraju Kundskrigsmose.

I Paleolit (późne dyliniuum)

a) Odcinek regresji stadium frankfurckiego zlodowacenia Wisły (18 000 p.n.e.)

1. Obrobiony róg reni (przystosowany do odbijania wiórów rogowych) z ziarnami w pow. chełmińskim

b) Odcinek regresji stadium pomorskiego (= daniglacja)

* 1a. fragment rogu jelenia z śladami nacięć z Pfaffensee pod Dzierzgoniem znaleziony w piaskach terasy basenu jez. Mauer; chronologia: starsza część ok. późnolodowcowego (zapisane ok. 16 000 lat p.n.e.);

1b. Wczesny gołtiglaciał (odcinek diagramu Ia) ok. 14 000 lat p.n.e.

2. Obrobiony róg reni (przystosowany do odbijania wiórów rogowych) z Popielek (pow. Lubiąż)

3. płoszce kościane (z kości) z Aberrutów (pow. Pińczów) - ok. 11 000 lat p.n.e.

c) Sójany gołtiglaciał i wczesny finiglaciał (Alleröde II = odcinek diagramu II ok. 10 000 - 8 600 p.n.e.; moreny końcowe Fennoscandii = odcinek diagramu III ok. 8 600 - 8 100 p.n.e.) = kultura Lyngby (na wsch. zapewne świdnicka [?])

4. płoszce z kości Tosia z Sośnina - odcinek diagramu II ok 9 000 lat p.n.e.

5. motyka Lyngby z Brenzfelde (pow. Piłkany); góra część odcinka diagramu II
ok. 8600 r. p.n. Chr.
6. róg rena z nacięciami z bud. Galaksa wieś Szenbale (pow. Dziergoń); odcinek diagramu II; ok. 9000 r. p.n. Chr.
7. róg rena z nacięciami z bud. Dzieran wieś Szenbale (pow. Dziergoń)
8. ostre dławotocze z odgatowania rogu rena; Röste Wieś (pow. Dziergoń);
odcinek diagramu II; ok. 9000 r. p.n. Chr.
9. przedłużacz do skóry z rogu rena; miejscowości jak upr.
10. motyka Lyngby; miejscowości jak upr.; odcinek diagramu II; ok. 8600-8100 p.n. Chr.
11. għadzik do skóry z kości rena; miejscowości jak upr.
12. Szydło z kości Tokiowej Tosie; miejscowości jak upr.
13. 4 rogi rena z wcięciami; 2 z nich zapewne przygotowane na motyki Lyngby; Maranuy pod Cyntami; odcinek diagramu II-III; ok. 9000-8400 p.n. Chr.
14. motyka Lyngby z Ebbaga.
15. motyka Lyngby z reki Druciny pod Stara Ulka, (pow. Ządzibork)
16. róg rena z wcięciami z Szarnejłów (pow. Ełk); odcinek diagramu III; ok. 8000-8100 p.n. Chr.
17. " " " " Ciepielia (pow. Szwedz) " " III
18. " " " " Allerbunga (pow. Wędrusza).
19. " " " " Starzej Budy (pow. Słodop)
20. " " " " Garbrików (pow. Pruska Flawa)
21. " " " " Scieżegów (pow. Pruska Flawa)
22. 4 " " " " Wokielów (pow. Pruska Flawa)
23. " " " " Św. Siekierki.
24. " " " " Śreitswalde (pow. Św. Siekierka)
25. " " " " Matych Sandynów (pow. Słubork)
26. " " " " Bosilgi (pow. Szczurom)
- 27-28 2 rogi rena " " nieznanych miejscowości
29. róg rena z nacięciami " Dzieran pod Cyntami
30. harpun z rogu rena typu hawelskiego z reki Druciny pod Eckendorfem (pow. Ządzibork); odcinek diagramu III; ok. 8600-8100 p.n. Chr.
31. obrabiony nóg rena (potwierdzony motyki Lyngby?) z Emilianhof (pow. Rosenberg)
32. utarnek harpuna rybackiego z Abornitów (pow. Piłkany) odcinek diagramu III ok. 8200 p.n. Chr.
33. sztyłek kościenny; miejscowości jak upr.; odcinek diagramu III ok. 8200 r. p.n. Chr.
- II Mleźołit (wczesny postglacjalny)

- a) Okres Yoldia (odcinek diagramu IV) ok. 8100-7600 p.n. Chr. = przeżycie Lyngby; wczesne zespoły żarnowiskowe.
34. motyka Lyngby - Mitteldorf (pow. Szwedz) - późny dor. Yoldia.
35. obrabiony nóg rena (potwierdzony motyki Lyngby?) - Cierów (pow. Św. Siekierka) - Rozity (pow. Fischhausen)
36. " " " " " " " " -
37. Błotnica z rogi Tosia; Orztyń-Korława; koniec Yoldia; ok. 7700 p.n. Chr.
38. przedłużacz do skóry z kości konia; Dagure (pow. Piłkany); przejście między Yoldią a Ancylusem.
39. sztyłek kościenny z Blizków (pow. Szczepiany) a Ancylus.
40. ogniska na taliach dawnego dna jeziernego; Abornity (pow. Piłkany)
- b) Okres Ancylus (odcinek diagramu V; ok. 7600-5500 p.n. Chr.)
- a) wczesny Ancylus ok. 7600-7000 p.n. Chr.
41. obrabiony róg rena z Piłkaliów.
42. sztyłek kościenny z Kleszowych (pow. Drakiejmy)
43. " " " " Abornity (pow. Piłkany)
44. Osada Mieritury (pow. Drakiejmy)
45. utarnek polerowanej siekierki rogowej z Szwampli (pow. Piłkany)
46. obustr. siekierki z rogu jelenia z nasadzonym ostrzem z kła dzika; Zapasy (pow. Węgorzyno)
- 3) późny okr. Ancylus; ok. 6000 r. p.n. Chr.
47. płoszce z kości Tosia z Abornitów (pow. Piłkany)
48. utarnek płoszca kościennego; miejscowości - jak upr.
49. topór rogowy (z rogu jelenia) - Wappendorf (pow. Szczecin)